

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),

appellante,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, (hierna: de
voorzieningenrechter) van 27 januari 2010 in zaak nrs. 10/599 en 10/603 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 januari 2010 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 januari 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 januari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling betoogt in de enige grief dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat, aangezien aan haar bij besluit van 8 januari 2010 een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is verleend onder de beperking, verband houdend met de vervolging van mensenhandel (hierna: verblijfsvergunning regulier), zij geen belang heeft bij een beoordeling van het door haar tegen het besluit van 6 januari 2010 ingestelde beroep. Zij voert daartoe aan dat haar belang er in gelegen is te voorkomen dat, indien de verblijfsvergunning regulier wordt ingetrokken, zij bij een opvolgende asielaanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zal moeten stellen en aantonen, hetgeen in de praktijk onoverkomelijke problemen oplevert.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.1.3. Indien aan de vreemdeling een verblijfsvergunning regulier zou zijn verleend, voordat op de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd (hierna: verblijfsvergunning asiel) was beslist, had de staatssecretaris deze aanvraag krachtens artikel 30, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) moeten afwijzen. Dit zou evenzeer gelden, indien de staatssecretaris als gevolg van een vernietiging van het besluit van 6 januari 2010 opnieuw op deze aanvraag zou moeten beslissen. De voorzieningenrechter heeft dan ook terecht overwogen dat, zolang de vreemdeling in het bezit is van een verblijfsvergunning regulier, zij met het door haar ingestelde beroep niet kan bereiken dat aan haar - alsnog - een verblijfsvergunning asiel wordt verleend.

2.1.4. De vreemdeling betoogt echter terecht dat, aangezien haar aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel niet is afgewezen krachtens artikel 30, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, maar omdat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zich een rechtsgrond voor verlening voordoet, als bedoeld in artikel 31, eerste lid, van deze wet, de afwijzing van een door haar na intrekking van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier dan wel na afwijzing van een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur daarvan in te dienen opvolgende aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel, een besluit van gelijke strekking zou zijn, als in 2.1.1. bedoeld. Dat leidt er evenwel niet toe dat in weerwil van het hiervoor overwogene, moet worden aangenomen dat zij belang heeft bij een inhoudelijke beoordeling van het door haar tegen het besluit van 6 januari 2010 ingestelde beroep.

2.1.5. Hetgeen hiervoor onder 2.1.3 is overwogen, leidt ertoe dat de vreemdeling toetsing van de weigering haar een verblijfsvergunning asiel te verlenen wordt onthouden, zolang zij in het bezit is van een verblijfsvergunning regulier. Indien deze verblijfsvergunning wordt ingetrokken dan wel een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur daarvan wordt afgewezen en een opvolgende aanvraag van de vreemdeling om verlening van een verblijfsvergunning asiel wordt afgewezen, staat voormeld beoordelingskader niet aan toetsing van dat besluit in de weg. De intrekking van de verblijfsvergunning regulier dan wel de weigering om haar te verlengen is alsdan een nieuw gebleken feit, als in 2.1.2 bedoeld, dat toetsing van het besluit op de opvolgende aanvraag mogelijk maakt als ware het een eerste afwijzing. De situatie die de vreemdeling blijkens de toelichting op haar grief vreest en waaraan zij procesbelang stelt te ontlenen, zal zich dus niet voordoen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en
mr. B. van Wagtendonk en mr. P.A. Offers, leden, in tegenwoordigheid van
mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

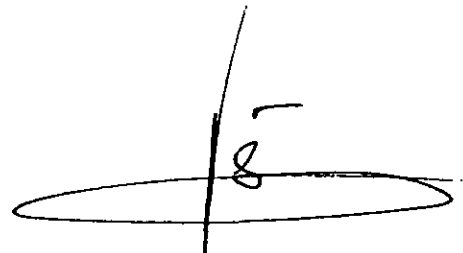
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 april 2010

284.

Verzonden: 21 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a vertical line extending upwards from the center of the horizontal line. There are some smaller, less distinct marks to the right of the main signature.

mr. H.H.C. Visser

27. JAN. 2010 15:40

SBR VREEMDELINGEN

NR. 933 P. 2/4

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummers: AWB 10/599 (beroep)
AWB 10/603 (voorlopige voorziening)

V-nr:

uitspraak van de voorzieningenrechter

in het geding tussen:

geboren op _____, burger van de Democratische Republiek Congo (DRC),
verzoekster,
gemachtigde: mr. P.J.P. Dietz de Loos, advocaat te Wassenaar,

en:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. A.J. Hakvoort, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het
Ministerie van Justitie.

1. Procesverloop

Op 6 januari 2010 heeft verzoekster beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 6 januari 2010 waarbij de aanvraag van verzoekster om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 is afgewezen. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzoekt de uitzetting van verzoekster achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

Het verzoek om een voorlopige voorziening is behandeld ter zitting van 22 januari 2010. Verzoekster noch haar gemachtigde zijn, met voorafgaande kennisgeving, verschenen. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn voornoemde gemachtigde.

De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

2. Asielrelaas

Verzoekster heeft het volgende relaas aan haar aanvraag ten grondslag gelegd. Verzoekster is geboren in _____. De ouders van verzoekster zijn daar in opdracht van de stam van haar vader vermoord. Vervolgens is verzoekster in 1991 met haar moeders familie naar _____ in de DRC vertrokken. Zij verbleef bij een oom van haar. Diens

27. JAN. 2010 15:41

SBR VREEMDELINGEN

NR. 933 P. 3/4

Zaaknummers: AWB 10/599 (beroep) en
AWB 10/603 (verzoek) inzake

Pagina 2 van 3

echtgenote mishandelde verzoekster en heeft uiteindelijk verzoeksters oom vermoord door zijn eten te vergifigen. Verzoekster werd echter beschuldigd van de moord omdat zij het eten had bereid. Zij vreesde vermoord te worden door de bureu. Om die reden is zij met betulp van de dominee van de plaatselijk kerk op 23 december 2004 gevlucht naar Zuid-Afrika. In Zuid-Afrika werd verzoekster gediscrimineerd vanwege haar afkomst. Verzoekster is ook aangevallen. Degene bij wie verzoekster woonde is door de lokale bevolking gedood. Zij heeft in Zuid-Afrika asiel aangevraagd, maar de aanvraag werd afgewezen. Uiteindelijk is verzoekster gevlucht naar Nederland.

3. Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.

2. Op grond van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoekster is op deze bevoegdheid gewezen.

3. Ingevolge artikel 30, aanhef en onder b, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 afgewezen, indien de vreemdeling reeds rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e of f, van de Vw 2000.

4.1. De rechtbank ziet zich allereerst ambtshalve geplaatst voor de vraag of verzoekster nog belang heeft bij haar beroep tegen de afwijzing van de asielaanvraag.

4.2. Ter zitting is gebleken dat aan verzoekster bij besluit van 8 januari 2010 een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 13 van de Vw 2000 is verleend onder een beperking, verband houdend met de vervolging van mensenhandel. Verzoekster heeft dan ook rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder c, van de Vw 2000. Gelet hierop heeft verzoekster geen belang bij haar beroep. Zij kan met dat beroep immers niet bereiken dat haar een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op grond van artikel 28 van de Vw 2000 wordt verleend. Voor zover de voorzieningenrechter al tot het oordeel zou komen dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dan zal haar aanvraag door verweerder op grond van het bepaalde in artikel 30, aanhef en onder b, van de Vw 2000 moeten worden afgewezen.

5. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in niet-ontvankelijkverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter beslist dan ook met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep. De voorzieningenrechter verklaart het beroep van verzoekster niet-ontvankelijk. Dat brengt mee dat de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang afwijst.

6. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de voorzieningenrechter niet gebleken.

27. JAN. 2010 15:41

SBR VREEMDELINGEN

NR. 933 P. 4/4

Zaaknummers: AWB 10/599 (beroep) en
AWB 10/603 (verzoek) inzake

Pagina 3 van 3

4. Beslissing

De voorzieningenrechter,
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 10/599,

- verklaart het beroep niet-ontvankelijk;

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 10/603,

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.C.M. van Emmerik, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van L. Fernández Ferreira, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 27 januari 2010.

De griffier

De voorzieningenrechter

Afschrift verzonden op: **27 JAN. 2010**

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Conc.: LFF
Coll.: JV
D: C
VK

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). Naast de vereisten waaraan het beroepsschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepsschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

DE LOOS & SCHRIJVER
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
29 JAN 2010	
ZAAKNR.	20100 h 84
AAN:	V20
BEHANDELD: DD:	PAR:

DE LOOS & SCHRIJVER ADVOCATEN B.V.
K.v.K. Haaglanden nr. 27167281

Mr P.J.Ph. Dietz de Loos*
Mw Mr M.S.M. Dietz de Loos-Schrijver**

Mr G. van der Steen

- * Specialisatie Insolventierecht
- ** Specialisatie Strafrecht, Lid NVSA

Langstraat 58b - Brinkhof Passage
2242 KN Wassenaar

Telefoon : +31 (0)70 - 511 92 63
Telefax : +31 (0)70 - 511 45 52
E-mail : info@deloos-schrijver.nl

Alle correspondentie:
Postbus 453
2240 AL Wassenaar

Raad van State
t.a.v. Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Tevens per fax: 070 365 13 80

Wassenaar, 29 januari 2010

Uw ref:
Onze ref: 11030/P/AWW
Betreft: , HB 27/1/10

Geachte heer, mevrouw,

Ingesloten treft u aan een hoger beroepschrift met het verzoek dit in behandeling te nemen.

Dank voor uw medewerking.

Met vriendelijke groet en hoogachting,

Mr P.J.Ph. Dietz de Loos

DE LOOS & SCHRIJVER ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Onze ref: | -11030/P/aww

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
29 JAN 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Het eventueel in deze zaak verschuldigde griffierecht dient ten laste gebracht te worden van onze rekening-courant met nummer 705-151R

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

(v.nr. _____), geboren op _____, burger van de Democratische Republiek Kongo, hierna te noemen "appellante, te dezer zake woonplaats kiezende te Wassenaar aan de Langstraat 58b ten kantore van Mr P.J.Ph. Dietz de Loos, die door haar bepaaldelijk wordt gevolmachtigd om haar in onderhavige procedure te vertegenwoordigen.

Allereerst wordt nadrukkelijk verwezen naar de bij dit hoger beroep ingesloten formulieren "Machtiging Hoger Beroep Vreemdelingenzaken" (Prod.1).

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht, zittinghoudende te Amsterdam, d.d. 27 januari 2010, (AWB 10/599, beroep) en (AWB 10/603,vovo) (Prod. 2), waarbij het beroep niet-ontvankelijk is verklaard en het verzoek om voorlopige voorzieningen afgewezen.

Appellante is het niet eens met voornoemde uitspraak en komt daarvan deswege in hoger beroep bij uw Afdeling Bestuursrechtspraak en wel op grond van het volgende.

Appellante is van mening dat het onderzoek dat geleid heeft tot de bestreden uitspraak d.d. 27 januari 2010 onzorgvuldig is geweest (strijd met artikel 3:2 Awb).

Daarbij is tevens sprake van een onevenredige belangenafweging, althans heeft verweerder de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen niet zorgvuldig afgewogen terwijl de voor appellante nadelige gevolgen van de bestreden uitspraak onevenredig nadelig zijn in verhouding tot de met de bestreden uitspraak te dienen doelen.

In opgemelde aangelegenheid heeft verweerder in redelijkheid niet tot bestreden uitspraak kunnen komen, reden waarom dit niet in stand kan blijven.

Ten onrechte overweegt en beslist de rechtbank onder 4.2. dat appellante, gelet op het feit dat aan appellante bij besluit van 8 januari 2010 een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 13 van de Vreemdelingenwet is verleend onder een beperking, verbandhoudend met de vervolging van mensenhandel, en zij derhalve dan ook rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder c van de Vreemdelingenwet 2000 heeft, geen belang heeft bij haar beroep zoals in primo gediend.

DE LOOS & SCHRIJVER ADVOCATEN

De rechtbank geeft als motivering dat zij met dat beroep immers niet kan bereiken dat haar een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op grond van artikel 28 van de Vreemdelingenwet wordt verleend, zodat, voor zover de Voorzieningenrechter al tot het oordeel zou komen, dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dan haar aanvraag door verweerder op grond van het bepaalde in artikel 30, aanhef en onder b van de Vw 2000 zal moeten worden afgewezen.

IMMERS

Appellante bestrijdt de juistheid van deze stelling: zij heeft wel degelijk een belang bij het beroep in primo. Het rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder c van de Vreemdelingenwet, geldt zolang appellante onder de betreffende B9-regeling valt.

Op dit moment heeft het Openbaar Ministerie appellante opgeroepen als getuige te verschijnen in het justitieel onderzoek tegen de verdachte van mensensmokkel waarna het Openbaar Ministerie al dan niet tot vervolging zal overgaan (prod.3).

Vervolgens is de mogelijkheid aanwezig dat er ofwel een sepot volgt, ofwel een vervolging waaruit vervolgens weer een veroordeling of een vrijspraak/niet-ontvankelijkheidsverklaring kan volgen.

Niet is duidelijk wat deze uitspraken en het vervolg derhalve zullen hebben op de verblijfsstatus welke appellante thans heeft uit hoofde van artikel 8 onder c van de Vreemdelingenwet 2000.

Theoretisch is altijd de mogelijkheid dat die rechtmatige status ingetrokken wordt. Indien vervolgens berust is in de asielaanvraag wordt appellante alsdan geplaatst voor de noodzaak ex artikel 4:6 Awb nieuwe feiten of omstandigheden te stellen of aan te voeren teneinde alsnog de asielaanvraag te kunnen motiveren. Feitelijk levert zulks in de praktijk onoverkomelijke problemen op.

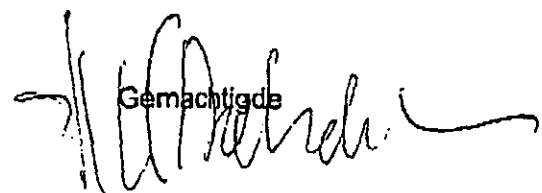
Gezien het voorgaande heeft de rechtbank in de bestreden uitspraak het recht geschonden door geen rekening te houden met het gerechtvaardigde procesbelang dat appellante heeft bij toewijzing van het in primo gevorderde.

REDENEN WAAROM

Appellante zich tot Uw afdeling Bestuursrechtspraak wendt met het eerbiedig verzoek de uitspraak in de zaaknummers Awb 10/599 (beroep) en Awb 10/603 (vovo) te vernietigen of zodanige verdere uitspraak als uw afdeling in goede justitie zal vermenen te behoren.

Kosten rechtens.

Wassenaar, 29 januari 2010

Gemachtigde